

מכת אנרג תנועה

החומרים התנועתיים פשוטים, מתוכנן והכוריאוגרפיה מובנית ומדופרעות מצילות את העולם"

"נערות מופרעות מצילות את העולם". להתמסר לטראנס צילום: NE

רות אשל

איך אתאר את המופע "נע" רות מופרעות מצילות את העולם"? אשתמש במלים שנכתבו בכיקורת ב"גרדיאן" – "מעולם לא ראיתי דבר כזה". על פי התוכנית, היוצרת טוקו ניקאידו מתארת את המופע כ"מספק הצצה לרוח הזמן ולהלך הרוח שמאפיין את חייה של נערה יפנית בטוקיו של היום. הוא חוקר את האוטאקו, תרבות הערצה לאנימה ולמנגה (אנימציה וקומיקס יפניים), כדי לשקף אותה ואת ארסנל הסלנג, הריקודים, האביזרים והתחפושת שהתפתחו סביבה".

הגעתי באיחור למופע כי עדיין לא הסתיים מופע אחר שראיתי. לפני שהוכנסתי לחדר של האולפן בתיאטרון ירושלים שעוצב למועדון/תיאטרון קיבלתי אטמי אוניים ויריעת פלסטיק לכיסוי הגוף. כדי להיכנס צריך להתכופף, לעבור מתחת למסכי פלסטיק, כאילו זהו מקום מחתרתי חשוד. כשנעמדתי הוכיתי במכת אנרגיה של קול, תנועה וצבע. המקום היה מבולגן מאוד. אהבתי את המראה שהוא כל אנטי לכל מעונבות.

בשניות הראשונות

עלה בדעתי שאני

רואה מהדורה

יפנית המקרינה

אלף שמשות יותר

אנרגיה מהמעודדות

האמריקאיות

בדעתי שאני רואה מין מהדור יפנית מתומצתת המקרינה אל שמשות יותר אנרגיה מאותן הערות "המעודדות" האמריקאיות בגיל הטיפש עשרה הצועדו במצעדים באמריקה, במגפיים

שמחמיא וחושף את הרגליים וידיים בתנועה מתמדת. הן נראות כמי שאינן יכולות להכיל את כל האושר המתפוצץ בתוכן והוא מתפרץ החוצה, מתורגם לטראנס. בשניות הראשונות עלה

על משטח קטן הצטופפו 20 נערות יפניות, שרות, או יותר מדויק צורחות, מרוב ריגוש ורוע קדות בטירוף. הן חובשות על ראשן פאות צבעוניות, לובשות בגד גוף קצר צבעוני מעוצב

יה של קול, ה וצבע

גבל מבט מעמיק יותר מגלה שהכל זיקת. אל תחמיצו את המופע "נערות של היוצרת היפנית טוקו ניקאיזו

ההפתעה, להעצים אותו כל הזמן באימפולסים של אנרגיה טרייה. היוצרת נעורת כאמצעים שונים. הנערות יורות באקדחי צעצוע על הקהל מים, ניירות שמתפורים על ראשי כולם, מפורות ענני נצי נצים, מכסות אותו ביריעת ענק, רוקדות עם קרטונים אדומים בצורת לב תוך חיבוקים ומבטים מתוקים. מוטיב חוזר היא תנועה עם מקלות צבעוניים זוהרים המותירים אחריהם שובלים. בר געי שיא נדלקים על גופן נורות צבעוניות, והשמחה גדולה.

על הקירות של האולפן שכר סן בניילונים מוקרנים מלות השירים וגם אנימציות שנוצרו בטכנולוגיה ממוחשבת. הכל מתחלף, נעלם ומגיח, או מתקדם ומקיף את החדר, עוד אלמנט שמייצג את העולם הטכנולוגי ומספק ריגושים רגועים. ואולי דווקא אותה הגומה מעלה שאלות מטרידות ממה נובע אותו צורך, אותו רעב שיש להשביעו במהירות ומחבק את ההגומה המלאכותית המלכלכת בין מקור לחיקוי, כמו התמכרות לסם.

אבל הרצון להיות חלק מאותה קפסולה אנרגטית חזק מכל מחשבה, לפחות במשך המר פע. ולמה לא ליהנות מכל שניה, להתאהב בצעירות. הן כל כך חמודות, מחייכות ללא הפסקה, כל כך רוצות להראות את אושרן, כל כך שמחות שהגעת ומתות להדביק אותך, ואיך אפשר שלא לפי התוכנייה, החזון העתידי ני ברוח האנימה הוא שיבוא יום שבו קבוצה עוצמתית של נשים תחריב את העולם ותשליט בו את האנרגיות הנשיות הקדמוניות. עד אז אפשר להתמסר לטראנס. לא להחמיץ.

CYCLO

"נערות מופרעות מצילות את העולם" – "Miss Revolutionary Idol"
 "Berserker". בימוי: טוקו ניקאיזו;
 עיצוב תאורה: אונאני ליוזקה.
 האולפן בתיאטרון ירושלים,
 פסטיבל ישראל, 2.6

מערכולות של תנועה המקרינות בלבול. אבל מבט מעמיק יותר מגלה שהכל מתוכנן למהדרין והכוריאוגרפיה מובנית ומדויקת. האתגר הוא איך לשמור על המ תח במשך 45 דקות, על אלמנט

צבעוניים וחצאיות קצרצרות, מניפות מקלות או פומפונים, מגייסות את כל האנרגיה שלהן באופן מלאכותי. החומרים התנועתיים פשוטים, הנפות ידיים ורגליים,